

Arrest

nr. 338 665 van 5 januari 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. HEYVAERT
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Colombiaanse nationaliteit te zijn, op 17 januari 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 december 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 oktober 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 november 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat FAUCHER-GAUTHIER, die loco advocaat P. HEYVAERT verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent geboren op (...) 1993 in Buenaventura, Colombia. U heeft heel uw leven in Buenaventura gewoond. U bent opgevoed door uw moeder en woonde steeds bij haar in de wijk Muro Yusti. U spendeerde ook veel tijd in het ouderlijk huis van uw grootmoeder, waar uw tante momenteel woont, in de wijk Miraflores, Buenaventura. U heeft een broer, een halfbroer langs moederskant, en twee halfzussen, langs vaderskant. U spendeerde uw tijd in Buenaventura voornamelijk met uw oudere halfbroer H.(...). Jullie werkten in een mechanicienatelier en in de namiddag gingen jullie voetballen. H.(...) stierf op 4 september 2021 aan een hartaanval. De financiële situatie van uw familie in Buenaventura omschrijft u als slecht, gezien jullie nooit vaste jobs hadden.

U had ook een partner, N.(...) A.(...) C.(...). In 2018 verhuisde zij naar Santiago, Chili, omwille van de slechte economische situatie in Buenaventura. In 2019 verhuisde u ook naar Santiago de Chile omwille van de slechte economische situatie en criminaliteit in Buenaventura. Jullie kregen samen een dochtertje, K.(...) Z.(...). U verbleef daar illegaal en werkte af en toe in het zwart in een marmerbedrijf. Op 22 september 2022 verhuisde u terug naar Buenaventura. Uw partner en dochter bleven in Chili wonen. Toen u terugkeerde werkte u als mecanicien in de wijk Pueblo Nuevo tot midden januari 2024. Nadien deed u nog klusjes in verschillende delen van Buenaventura om geld te verdienen wanneer u daarvoor opgebeld werd.

Op 27 januari 2024 was u te voet onderweg van het huis van uw moeder naar een bouwklus in het centrum van Buenaventura toen drie mannen op een straathoek in Muro Yusti u riepen om naar hen te komen. U herkende hen als deel van de bende los Shottas. U wilde niet naar hen komen en zette het op een lopen. Daarop openden ze het vuur op u. U kon ontsnappen door weg te lopen. U zag een auto van de openbare dienst en die gebruikte u om tot bij uw tante in Miraflores te geraken. Sindsdien bleef u in Miraflores en bent u niet meer teruggekeerd naar Muro Yusti.

U heeft een oom in België (DV 7.836.198) met wie u voor midden januari 2024 al sprak over de situatie in Buenaventura, en dat de economische situatie in België veel beter was. Na het incident op 27 januari 2024 regelden jullie samen uw reis vanuit Miraflores. U verliet Colombia op 29 maart 2024. U vreest bij terugkeer vermoord te worden door de Shottas of de Espartanos of andere bendes uit andere wijken, geen werk te hebben en een slecht leven te hebben.

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u de volgende documenten voor::

Uw paspoort

Document Unidad de Victimas: ontheemding van N.(...) A.(...) C.(...)in 2008

Document Unidad de Victimas: ontheemding van uzelf in 2013

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het CGVS stelt vast dat u er doorheen uw verklaringen niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken omwille van de volgende redenen.

1. Uw verklaringen over uw persoonlijke problemen zijn vaag en oppervlakkig.

• Uw verklaringen over het schietincident op 17 januari 2024 uw problemen zijn bijzonder kort, vaag en weinig doorleefd. Initieel, wanneer gevraagd om uw persoonlijke problemen in Colombia te duiden, doet u uw persoonlijke problemen in amper drie zinnen uit de doeken (CGVS, Notities persoonlijk onderhoud, 20 november 2024, p. 17). Wanneer u een eerste keer gevraagd werd naar meer details verklaart u dat er één man was die u beschoot, maar begint u onmiddellijk erna over de algemene situatie in Buenaventura (CGVS, p. 17). Hoewel u hierna meerdere keren werd gevraagd om verder concreet te vertellen over uw persoonlijke problemen, blijft u vaak vervallen in algemeenheden (CGVS, p. 17-19, p. 22). Nadat u tot vijf keer toe gevraagd wordt om concreter over de gebeurtenissen van de volledige dag van 17 januari te vertellen (CGVS, p. 17 - 19), voegt u nog toe dat het niet om één persoon ging, maar over drie personen, en dat ze met z'n drieën naar u riepen en u beschooten. U voegt ook nog toe dat u niet enkel weggelopen bent, maar dat u ook een auto genomen hebt naar uw tante in Miraflores.

2. De geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas wordt verder ondermijnd door een opvallende tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen over uw belagers van 27 januari 2024 en de beschikbare informatie die het CGVS heeft over deze mensen.

- U identificeert de drie personen die u riepen en beschoten als , H.(...) en C.(...), volgens u leden vande Shottas, de bende die volgens uw verklaringen controle heeft over Muro Yusti (CGVS, p. 25, 27). Wanneer gevraagd wie de leiders waren van de Shottas, antwoordt u dat u de belangrijkste niet kent, maar dat u wel weet dat C.(...) de baas was in Muro Yusti (CGVS, p. 26). Dan is het opvallend dat uit informatie van het CGVS blijkt dat een zekere "C.(...)" bekend staat als de leider van de Espartanos, en niet van de Shottas (zie bijlage A en B toegevoegd aan intern dossier). Voorts zou C.(...) de Espartanos leiden vanuit de gevangenis, en dus niet van op straat. Deze tegenstrijdigheid ondergraaft de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten.
- Eveneens problematisch voor de geloofwaardigheid van uw relaas is dat u, wanneer u initieel uw vluchtrelaasvertelde, u stelde dat u wist dat de mannen die naar u riepen bandieten waren van 'Shottas of Espartanos' (CGVS, p. 19). Dit is een bevreemdend vage uitspraak gezien u, afgaande op uw verklaringen, zou geweten hebben dat het leden van de Shottas waren.

3. Er zijn fundamentele tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen bij het CGVS en uw verklaringen tijdens uw interview bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

- Bij DVZ (DVZ, vragenlijst CGVS, 25/04/2024, vraag 5) verklaarde u dat u onderweg was naar het huis van uw grootmoeder en een buurt passeerde van de Shottas, en dat u toen beschoten werd. Bij CGVS echter verklaart u dat u in uw eigen buurt, Muro Yusti, beschoten werd toen u op weg was naar het centrum voor een bouwklus (CGVS, p. 18-20, p. 29). Wanneer u met deze tegenstrijdigheden geconfronteerd wordt, heeft u geen verklaring, en stelt u louter dat u dat ook niet begrijpt en wat u vandaag gezegd heeft, is wat er gebeurd is (CGVS, p. 29). Deze uitleg overtuigt niet, omdat het hier niet gaat om een klein detail, maar om een essentieel onderdeel van uw relaas. Deze tegenstrijdigheid zet de premisse van uw verhaal helemaal op losse schroeven, aangezien het gaat over de context waarin de beschieting plaatsvond, en ondermijnt de geloofwaardigheid van de door u geschetste vrees op fundamentele wijze.

Het geheel van bovenstaande bevindingen in acht genomen moet worden geconcludeerd dat u deze beschieting door leden van de Shottas niet aannemelijk kon maken.

Daarnaast verwijst u verscheidene keren naar de onveiligheid in Buenaventura vanwege de bendes. U praat over bendegeweld, de onzichtbare grenzen tussen wijken, de slechte levenskwaliteit en het sociale geweld in Buenaventura (CGVS, p. 20-21, 30). Buiten de beschieting die onaannemelijk werd bevonden hadden u noch uw familie ooit persoonlijke problemen met de Shottas (CGVS 19, 26).

Het louter verwijzen naar een welbepaalde situatie in het land van herkomst volstaat niet om iemand als vluchteling te erkennen. Deze vrees voor vervolging of dit risico op ernstige schade moet in concreto te worden aangetoond of aannemelijk gemaakt en u blijft hier, gelet ook op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas, in gebreke. De algemene veiligheidssituatie in Colombia wordt hieronder besproken.

De documenten die u neerlegt kunnen deze conclusies niet ombuigen. Uw paspoort toont enkel uw Colombiaanse identiteit aan, die het CGVS niet betwist. De attesten van de Unidad para la atencion y reparacion integral a las victimas tonen in wezen slechts aan dat u en uw partner in desbetreffend slachtofferregister werden opgenomen, wat niet wordt betwist. Op zich stelt het CGVS het gegeven dat u in 2013 het slachtoffer werd van ontheemding niet in vraag. Enige actuele en gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade in uw hoofde kan hieruit echter niet worden vastgesteld, gezien bovenstaande vaststellingen.

De optelsom van deze bevindingen leidt ertoe dat de status van vluchteling u niet kan worden toegekend. Evenmin voldoet uw situatie aan de voorwaarden voor subsidiaire bescherming volgens artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat dat de veiligheidssituatie in Colombia het afgelopen decennium opmerkelijk verbeterd is. De veiligheidspolitiek die gevoerd werd door president Uribe en voortgezet werd door president Santos heeft zijn vruchten afgeworpen. Colombia werd een veiliger land. De rebellengroeperingen (FARC-EP en ELN) werden naar de rurale gebieden in de periferie van Colombia

verdreven en de paramilitairen werden ontwapend. Op 30 november 2016 werd het vredesakkoord dat werd afgesloten met de FARC-EP geratificeerd door het Colombiaanse congres. Dit vredesbestand had een spectaculaire daling van het geweld gericht tegen burgers tot gevolg. Het aantal burgerslachtoffers bereikte eind 2016 het laagste niveau in 42 jaar en tot op heden wordt er nog steeds vooruitgang geboekt wat betreft de implementatie van dit vredesakkoord.

Ondanks het vredesakkoord en de sterke daling van het geweld bleef het intern gewapend conflict onder president Duque (2018-2022) in bepaalde regio's voortduren. Zo blijkt uit de beschikbare informatie dat de gebieden die voorheen aan het FARC-EP toebehoorden ingepalmd worden door andere groeperingen, zoals het ELN, dissidenten van de FARC-EP, maar ook door de georganiseerde misdaad. Ook de activiteiten van de opvolgers van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord opnieuw uitgebreid zijn. Sinds 2020 is er een toename in de versnippering van gewapende groeperingen en georganiseerde misdaadgroepen. Hierdoor komt het vaker tot conflicten tussen deze verschillende groepen die meer territoriale controle over strategische gebieden willen. De pandemie heeft deze situatie nog verder versterkt.

In augustus 2022 kwam de linkse president Gustavo Petro aan de macht. Hij beloofde sterk in te zetten op de uitvoering van het vredesakkoord en nieuwe vredesonderhandelingen op te starten met alle gewapende groeperingen. Op 30 augustus 2022 diende hij zijn Paz Total (Totale Vrede) in bij het Congres. Het doel ervan is om via het onderhandelen van gelijktijdige wapenstilstanden met verschillende gewapende en criminele groeperingen, en vervolgens via het verlenen van gerechtelijke amnestie en andere voordelen, een permanente ontwapening en een verbetering van de veiligheidssituatie in Colombia te bekomen. Dit werd goedgekeurd door het Congres. Eind 2022 startten de onderhandelingen met acht verschillende soorten gewapende groeperingen. Het gaat allereerst om de twee rebellengroeperingen, het ELN en de EMC. Daarnaast vatte de regering gesprekken aan met de andere gewapende groeperingen zoals onder meer de Clan del Golfo. Met het ELN bereikten de Colombiaanse autoriteiten in 2023 de meeste vooruitgang.

Zowel uit de "UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia" van augustus 2023, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/64cb691c4.html> als uit de COI Focus Colombia: veiligheidssituatie van 20 november 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_colombia_veiligheidssituatie_20231120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> als uit de EUAA: Colombia Country Focus van december 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_12_EUAA_COI_Report_Colombia_Country_focus.pdf blijkt duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. Uit de beschikbare informatie blijkt dat slechts een beperkt aantal departementen te kampen heeft met een gewapend conflict.

Zo is er sprake van gewapend conflict tussen de verschillende rebellengroeperingen en de opvolgers van de paramilitaire groeperingen onderling en in mindere mate ook met de Colombiaanse autoriteiten. Deze verschillende gewapende conflicten concentreren zich op het **platteland** en in afgelegen rurale gebieden in Norte de Santander, Arauca, Antioquia, Cauca, Nariño, Chocó, Putumayo, Valle del Cauca en Caquetà. Het bestaan van een gewapend conflict in deze departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld in deze regio's.

De situatie in deze departementen wordt vaak gekenmerkt door gevechten tussen gewapende groeperingen onderling en confrontaties tussen overheidstroepen en gewapende groeperingen alsook gewelddadige incidenten zoals doelgerichte moorden, bedreigingen, bloedbaden (massacres) en het gebruik van landmijnen. De bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Het geweld zorgt ook voor een groot aantal intern ontheemden. Er is een toename van zowel territoriale als sociale controle van de niet-statelijke gewapende groeperingen over bepaalde gebieden hetgeen het directe gevolg is van een afwezigheid van de staat in deze delen van het land. Echter, uit de geraadpleegde bronnen blijkt evenzeer dat de toename van controle en het daarmee gepaard gaande geweld, in de vorm van bloedbaden ('massacres'), moorden en aanvallen op sociale leiders en mensenrechtenactivisten, voornamelijk doelgericht is hetgeen geen uitstaans heeft met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ook **gemeenrechtelijke criminaliteit**, zoals afpersing, komt voor. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Hoewel een aantal stedelijke gebieden of gemeentelijke hoofdsteden van bovenstaande departementen beïnvloed worden door bovengenoemd geweld, blijkt uit de beschikbare informatie niet dat er in de (groot)steden en overige regio's van Colombia sprake is van een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het geweld aldaar wordt voornamelijk gepleegd in het kader van illegale praktijken en criminele (economische) activiteiten, waaronder interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, ontvoeringen, drugshandel en afpersingen. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Het CGVS erkent dat de situatie in Colombia problematisch is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie van de verzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. De Commissarisgeneraal beschikt echter over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Colombia een reëel risico lopen om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoeker evenmin als vluchteling erkennen of hem de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht in hoofde van verzoeker:

“Het CGVS stelt vast dat u er doorheen uw verklaringen niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken omwille van de volgende redenen.

1. Uw verklaringen over uw persoonlijke problemen zijn vaag en oppervlakkig.

• Uw verklaringen over het schietincident op 17 januari 2024 uw problemen zijn bijzonder kort, vaag en weinig doorleefd. Initieel, wanneer gevraagd om uw persoonlijke problemen in Colombia te duiden, doet u uw persoonlijke problemen in amper drie zinnen uit de doeken (CGVS, Notities persoonlijk onderhoud, 20 november 2024, p. 17). Wanneer u een eerste keer gevraagd werd naar meer details verklaart u dat er één man was die u beschoot, maar begint u onmiddellijk erna over de algemene situatie in Buenaventura (CGVS, p. 17). Hoewel u hierna meerdere keren werd gevraagd om verder concreet te vertellen over uw persoonlijke problemen, blijft u vaak vervallen in algemeenheden (CGVS, p. 17-19, p. 22). Nadat u tot vijf keer toe gevraagd wordt om concreter over de gebeurtenissen van de volledige dag van 17 januari te vertellen

(CGVS, p. 17 - 19), voegt u nog toe dat het niet om één persoon ging, maar over drie personen, en dat ze met z'n drieën naar u riepen en u beschoten. U voegt ook nog toe dat u niet enkel weggelopen bent, maar dat u ook een auto genomen hebt naar uw tante in Miraflores.

2. De geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas wordt verder ondermijnd door een opvallende tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen over uw belagers van 27 januari 2024 en de beschikbare informatie die het CGVS heeft over deze mensen.

- U identificeert de drie personen die u riepen en beschoten als , H.(...) en C.(...), volgens u leden van de Shottas, de bende die volgens uw verklaringen controle heeft over Muro Yusti (CGVS, p. 25, 27). Wanneer gevraagd wie de leiders waren van de Shottas, antwoordt u dat u de belangrijkste niet kent, maar dat u wel weet dat C.(...) de baas was in Muro Yusti (CGVS, p. 26). Dan is het opvallend dat uit informatie van het CGVS blijkt dat een zekere "C.(...)" bekend staat als de leider van de Espartanos, en niet van de Shottas (zie bijlage A en B toegevoegd aan intern dossier). Voorts zou C.(...) de Espartanos leiden vanuit de gevangenis, en dus niet van op straat. Deze tegenstrijdigheid ondergraaft de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten.
- Eveneens problematisch voor de geloofwaardigheid van uw relaas is dat u, wanneer u initieel uw vluchtrelaas vertelde, u stelde dat u wist dat de mannen die naar u riepen bandieten waren van 'Shottas of Espartanos' (CGVS, p. 19). Dit is een bevreemdend vage uitspraak gezien u, afgaande op uw verklaringen, zou geweten hebben dat het leden van de Shottas waren.

3. Er zijn fundamentele tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen bij het CGVS en uw verklaringen tijdens uw interview bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

- Bij DVZ (DVZ, vragenlijst CGVS, 25/04/2024, vraag 5) verklaarde u dat u onderweg was naar het huis van uw grootmoeder en een buurt passeerde van de Shottas, en dat u toen beschoten werd. Bij CGVS echter verklaart u dat u in uw eigen buurt, Muro Yusti, beschoten werd toen u op weg was naar het centrum voor een bouwklus (CGVS, p. 18-20, p. 29). Wanneer u met deze tegenstrijdigheden geconfronteerd wordt, heeft u geen verklaring, en stelt u louter dat u dat ook niet begrijpt en wat u vandaag gezegd heeft, is wat er gebeurd is (CGVS, p. 29). Deze uitleg overtuigt niet, omdat het hier niet gaat om een klein detail, maar om een essentieel onderdeel van uw relaas. Deze tegenstrijdigheid zet de premisse van uw verhaal helemaal op losse schroeven, aangezien het gaat over de context waarin de beschieting plaatsvond, en ondermijnt de geloofwaardigheid van de door u geschetste vrees op fundamentele wijze.

Het geheel van bovenstaande bevindingen in acht genomen moet worden geconcludeerd dat u deze beschieting door leden van de Shottas niet aannemelijk kon maken.

Daarnaast verwijst u verscheidene keren naar de onveiligheid in Buenaventura vanwege de bendes. U praat over bendegeweld, de onzichtbare grenzen tussen wijken, de slechte levenskwaliteit en het sociale geweld in Buenaventura (CGVS, p. 20-21, 30). Buiten de beschieting die onaannemelijk werd bevonden hadden u noch uw familie ooit persoonlijke problemen met de Shottas (CGVS 19, 26).

Het louter verwijzen naar een welbepaalde situatie in het land van herkomst volstaat niet om iemand als vluchteling te erkennen. Deze vrees voor vervolging of dit risico op ernstige schade moet in concreto te worden aangetoond of aannemelijk gemaakt en u blijft hier, gelet ook op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas, in gebreke. De algemene veiligheidssituatie in Colombia wordt hieronder besproken.

De documenten die u neerlegt kunnen deze conclusies niet ombuigen. Uw paspoort toont enkel uw Colombiaanse identiteit aan, die het CGVS niet betwist. De attesten van de Unidad para la atención y reparación integral a las víctimas tonen in wezen slechts aan dat u en uw partner in desbetreffend slachtofferregister werden opgenomen, wat niet wordt betwist. Op zich stelt het CGVS het gegeven dat u in 2013 het slachtoffer werd van ontheemding niet in vraag. Enige actuele en gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade in uw hoofd kan hieruit echter niet worden vastgesteld, gezien bovenstaande vaststellingen.

De optelsom van deze bevindingen leidt ertoe dat de status van vluchteling u niet kan worden toegekend. Evenmin voldoet uw situatie aan de voorwaarden voor subsidiaire bescherming volgens artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift er niet in slaagt om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat er geen nood is aan internationale bescherming, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft. Zonder in detail in te gaan op de motieven van de bestreden beslissing, dient de Raad na lezing van het verzoekschrift immers vast te stellen dat verzoeker niet aantoont dat de motivering in de bestreden beslissing onredelijk of ontoereikend zou zijn. Verzoeker komt in wezen immers niet verder dan het louter volharden in eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij dan ook niet vermog voormelde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten.

Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen steunt op verzoekers eigen verklaringen en dat deze individueel werden beoordeeld. De Raad brengt hierbij in herinnering dat de ongeloofwaardigheid van een vluchtrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en onaannemelijke verklaringen. Noch de commissaris-generaal noch de Raad moeten bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn.

Verzoeker betwist geenszins dat hij herhaaldelijk dezelfde vraag heeft gekregen, maar betwist dat dit leidt tot de conclusie dat zijn verklaringen over zijn problemen bijzonder kort, vaag en weinig doorleefd zouden zijn. Volgens verzoeker heeft hij, net doordat het hem telkens duidelijker gemaakt werd welke informatie de protection officer miste tijdens het persoonlijk onderhoud, duidelijkheid geschept doorheen zijn verklaringen en daarbij een zekere mate van consistentie, details en specificiteit aan de dag heeft gelegd.

In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen acht ook de Raad verzoekers verklaringen over het schietincident op 17 januari 2024 bijzonder kort, vaag en weinig doorleefd. Zo werd terecht vastgesteld:

“Initieel, wanneer gevraagd om uw persoonlijke problemen in Colombia te duiden, doet u uw persoonlijke problemen in amper drie zinnen uit de doeken (CGVS, Notities persoonlijk onderhoud, 20 november 2024, p. 17). Wanneer u een eerste keer gevraagd werd naar meer details verklaart u dat er één man was die u beschoot, maar begint u onmiddellijk erna over de algemene situatie in Buenaventura (CGVS, p. 17). Hoewel u hierna meerdere keren werd gevraagd om verder concreet te vertellen over uw persoonlijke problemen, blijft u vaak vervallen in algemeenheden (CGVS, p. 17-19, p. 22). Nadat u tot vijf keer toe gevraagd wordt om concreter over de gebeurtenissen van de volledige dag van 17 januari te vertellen (CGVS, p. 17 - 19), voegt u nog toe dat het niet om één persoon ging, maar over drie personen, en dat ze met z'n drieën naar u riepen en u beschooten. U voegt ook nog toe dat u niet enkel weggelopen bent, maar dat u ook een auto genomen hebt naar uw tante in Miraflores.”

In het verzoekschrift wijst verzoeker opnieuw naar enkele van zijn verklaringen en is hij van mening dat zijn verklaringen uiteindelijk voldoende gedetailleerd zijn, een zekere specificiteit en consistentie bevatten en geen doorslaggevende tegenstrijdigheden. Hiermee overtuigt verzoeker niet. De Raad stelt immers vast dat de protection officer tijdens het persoonlijk onderhoud meermaals en herhaaldelijk dezelfde vragen stelde om tot concretisering en detaillering te komen, maar dat verzoeker niet verder kwam dan zijn vorige antwoord te herhalen of zelfs volledig naast de kwestie te antwoorden en steeds zeer kort en vaag bleef.

Zo stelt de Raad vast dat verzoeker gevraagd werd om zijn verhaal chronologisch te vertellen (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17). Vervolgens werd hem onmiddellijk hierna tot tweemaal toe gevraagd te vertellen wat er concreet gebeurd is (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17), waarna verzoeker tot achtmaal toe de vraag werd gesteld hoe de dag van het schietincident concreet was verlopen (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17, 22). Uit lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt wel degelijk dat verzoeker telkenmale bijzonder korte, vage en weinig doorleefde verklaringen aflegde. Dit duidelijke gebrek aan doorleefde en gedetailleerde verklaringen doet afbreuk aan verzoekers geloofwaardigheid. Verder kan de Raad vaststellen dat de *protection officer* verzoeker ook zeer concrete vragen stelde onder meer over de plaats waar het incident plaatsvond, naar waar verzoeker op weg was, naar het exacte adres van de bouwklus, wat er exact gebeurde, maar ook desbetreffend bleef verzoeker steken in algemeenheden en vaagheden (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 22, 23).

Het betoog in het verzoekschrift dat hij consistent verklaarde dat hij 's ochtends bij hem thuis vertrok, voor een bouwklus in Buenaventura en hij personen op de hoek van de straat zag staan, die hij herkende als leden van een van de aanwezige bendes die op hem begonnen te roepen, waarna hij de benen nam en ze op hem begonnen schieten om vervolgens de auto te nemen en te voet naar zijn tante te gaan, waar hij gebleven is tot aan zijn vertrek uit Colombia, zonder terug te keren naar zijn huis in Muro Yusty, uit angst voor

die mensen, is er louter op gericht om zijn verklaringen alsnog doorleefd en duidelijk te doen voorkomen en wijzigt dan ook niets aan voorgaande vaststellingen.

Waar hij aanvoert dat hij eerst zou verklaard hebben dat er maar één iemand bij betrokken was en daarna toevoegde dat er drie personen bij betrokken waren en dat dit op een manifest foute lezing van zijn verklaringen berust, aangezien verzoeker louter zei dat er een iemand op hem aan het roepen was, zonder daarbij te vermelden dat er nog twee andere bij waren, overtuigt hij evenmin. De Raad stelt immers vast dat verzoeker in eerste instantie immers consequent verklaarde dat er slechts één iemand op hem riep en deze persoon hem beschoot (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17, 18) om daarna zijn verklaringen te veranderen en plots te spreken over meerdere personen, die op de hoek van de straat stonden en die op hem riepen en op hem begonnen te schieten (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 19, 22). Indien een dergelijke ingrijpende gebeurtenis daadwerkelijk zou hebben plaatsgevonden kan van verzoeker wel degelijk worden verwacht dat hij hierover consistente verklaringen zou afleggen.

Er kan echter van een verzoeker om internationale bescherming verwacht worden dat hij belangrijke gebeurtenissen concreet, coherent en doorleefd kan beschrijven, vermits kan verwacht worden dat deze gebeurtenissen in het geheugen gegrift zouden staan zo zij zich in werkelijkheid voorgedaan zouden hebben. Derhalve kan van verzoeker in de gegeven omstandigheden worden verwacht dat hij coherente, concrete en doorleefde verklaringen kan afleggen over de gebeurtenissen waarvoor hij thans internationale bescherming vraagt. Verzoeker beperkt zich in het verzoekschrift tot het wijzen op enkele verdere verklaringen en wat meer detaillering die hij alsnog kon geven, doch plaatst de concrete vaststellingen niet in een ander licht en biedt hiervoor geen enkele valabele verschoning.

Thans in het verzoekschrift beweren dat zijn verklaringen “uiteindelijk” wel voldoende gedetailleerd zijn, een zekere specificiteit en consistentie bevatten en geen doorslaggevende tegenstrijdigheden hebben, is gelet op voormelde concrete vaststellingen niet ernstig te noemen en overtuigt dan ook geheel niet.

In het verzoekschrift stelt verzoeker dat hij in staat was de namen van die benedeleden te geven waarbij hij ook verklaarde dat de wijk niet zo groot is, iedereen elkaar er kent en dat ook de bendes en hun leden gekend zijn en onderling een machtsstrijd voeren, waardoor ze de inwoners aan hun kant trachten te krijgen, hen rekruteren of hen zelfs vermoorden. In het licht van deze door verzoeker geschetste omstandigheden acht de Raad het niet aannemelijk dat verzoeker de naam van de belangrijkste leider van de Shottas niet kent en alleen kan zeggen dat C. een van de leiders was in Muro Yusti.

In navolging van verwerende partij acht ook de Raad het wel zeer opvallend dat uit informatie van verwerende partij blijkt dat een zekere C. bekend staat als de leider van de Espartanos, en niet van de Shottas en dat C. de Espartanos zou leiden vanuit de gevangenis, en dus niet van op straat. Verzoeker komt weliswaar met het verweer dat niet uitgesloten kan worden dat ook bij de Shottas een bendelid actief is met de bijnaam C., doch brengt hier zelf geen enkele informatie over bij. Bovendien benoemt verzoeker deze C. als niet zomaar een bendelid, maar als een van de leiders van de Shottas in Muro Yusti. Verzoeker stelt dat verwerende partij zich baseert op onvoldoende nauwkeurige en onvolledige informatie, doch brengt geen enkel concreet element bij waaruit kan blijken dat deze informatie niet correct of onvolledig zou zijn.

Verzoekers relaas klemt des te meer gezien werd vastgesteld dat verzoeker de drie personen die hem riepen en beschoten identificeerde als leden van de Shottas om elders in zijn verklaringen te stellen dat hij wist dat de mannen die naar hem riepen bandieten waren van ‘Shottas of Espartanos’ (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 19, 24).

Waar hij in het verzoekschrift stelt dat hij niet uitdrukkelijk heeft gesteld dat de drie personen leden van de Shottas waren, gaat hij voorbij aan zijn verklaring dat hij uitdrukkelijk stelde dat zij tot de Shottas behoorden wanneer hem werd gevraagd tot welke groep deze personen behoorden (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 24).

De verder vastgestelde fundamentele tegenstrijdigheid tussen verzoeker verklaringen bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, tracht verzoeker niet te weerleggen of te verklaren. Verzoeker komt niet verder dan de stelling dat dit de enige tegenstrijdigheid is in zijn verklaringen. Verzoeker gaat hiermee volstrekt voorbij aan de voormelde vaststellingen, waardoor deze tegenstrijdigheid geenszins als de “enige” tegenstrijdigheid kan worden gekwalificeerd. Bovendien gaat het niet om een klein detail, zoals terecht in de bestreden beslissing wordt opgemerkt, maar maakt het een essentieel onderdeel uit van verzoekers relaas waarvoor hij thans internationale bescherming vraagt. Er mag van verzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt en dit reeds van bij aanvang van de asielprocedure, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Het is bovendien het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hebben doen besluiten tot de ongelooftwaardigheid van het asielaanvraag.

Het verwijzen naar algemene informatie over de veiligheidssituatie en de bende-problematiek met bende-geweld, territoriumstrijd en rekruteringen in zijn regio van herkomst volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke.

De Raad stelt vast dat verzoeker het niet eens is met de beoordeling van verwerende partij van zijn verzoek om internationale bescherming, doch dat hij geen concrete argumenten en elementen bijbrengt die een ander licht zouden kunnen werpen op de concrete, pertinente en omstandig uitgewerkte motieven van de bestreden beslissing. Het komt aan verzoekende partij toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft.

Deze vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in dezen is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet om aan de verzoekende partij het voordeel van de twijfel toe te staan.

Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek wordt geïdoleerd.

De Raad wijst erop dat overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet de status van subsidiaire bescherming wordt toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43)

Met betrekking tot de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt verwerende partij in haar aanvullende nota het volgende:

“Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

In Colombia vond de afgelopen vijf decennia een gewapend conflict plaats tussen de Colombiaanse autoriteiten en verschillende rebelligroeperingen, met als belangrijkste de FARC en het ELN. Evenzeer verschenen paramilitaire groepen op het toneel. Vanaf de jaren ‘2000 konden de rebellen geleidelijk aan worden verdreven naar de periferie van het land en vond een ontwapening van de paramilitairen plaats. Er werd bovendien op 30 november 2016 een historisch vredesakkoord ondertekend tussen de FARC en de Colombiaanse regering. Het merendeel van de FARC-strijders legde de wapens neer en kon zich geleidelijk aan re-integreren in de maatschappij.

Hoewel in de nasleep van het vredesakkoord een spectaculaire daling van het aantal burgerslachtoffers werd opgetekend, waren er op andere vlakken tekortkomingen. Zo ontstond er na de demobilisatie van de FARC een machtsvacuüm waardoor andere groeperingen voormalige FARC-gebieden konden inpalmen. Het gaat in deze om het ELN, dissidenten van de FARC, neo-paramilitairen en ook georganiseerde misdaadbendes. Deze groeperingen raakten mettertijd meer en meer versnipperd en zijn ook onderling beginnen strijden om meer territoriale controle, een dynamiek die overigens nog versterkt werd door de coronapandemie. Hun handelswijze lijkt steeds meer gedreven door puur economisch gewin uit illegale activiteiten, eerder dan de ideologische drijfveren van weleer. Dit alles zorgde voor een stijging van de geweldscijfers vanaf 2020.

Sinds het aantreden van president Petro heeft de Colombiaanse regering voorgenomen om onderhandelingen te starten met acht verschillende soorten gewapende groepen. Deze werden eind 2022 aangevat en hebben als doel gelijktijdige wapenstilstanden te bekomen en, op langere termijn, voor een permanente ontwapening en verbetering van de veiligheidssituatie te zorgen. Het plan, dat bekend staat als Paz Total (Totale Vrede), kende tot nu toe een erg grillig verloop. Er werd onder meer een staakt-het-vuren met het ELN bekomen tussen augustus 2023 en augustus 2024, maar dit werd niet verlengd en een tweede poging hiertoe mislukte. Met de EMC en de SM (twee belangrijke dissidenten van het FARC-EP) werd tevens een staakt-het-vuren bereikt dat nadien is afgesprongen. Doorheen 2024 kenden al deze groeperingen bovendien afsplitsingen binnen hun eigen rangen, die op hun beurt wel verder onderhandelden met de regering. Voor het overige werden onder Paz Total ook onderhandelingen gevoerd met stedelijke bendes, die een wisselend succes kenden. Met de Clan del Golfo, de grootste neo-paramilitaire groep in Colombia, voerde de regering vooralsnog geen vredesgesprekken al werd een eerste aanzet hiertoe wel gegeven.

Zowel uit de **EUAA Colombia Country Focus** van december 2022 (beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_12_EUAA_COI_Report_Colombia_Country_focus.pdf), de **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia** van augustus 2023 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/64cb691c4.html>) als de **COI Focus Colombia: veiligheidssituatie** van 10 april 2025 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_colombia_veiligheidssituatie_20250410.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. De landeninformatie wijst eveneens uit dat het Paz Total-plan een wisselende impact heeft gehad.

Allereerst is het aantal confrontaties tussen de regeringstroepen en de gewapende groepen aanzienlijk gedaald. Sinds het afspringen van enkele staakt-het-vurens eind 2024 zijn dergelijke confrontaties echter weer gestegen. Wat betreft het aantal vijandelijkheden tussen gewapende groepen onderling, wordt over het algemeen een stijging vastgesteld. Aan de grondslag hiervan liggen de vele interne splitsingen alsook de concurrentiële belangen in illegale economieën. Deze verschillende gewapende conflicten concentreren zich op het **platteland** en in afgelegen rurale gebieden. Het gaat om een aantal specifieke departementen, met name Antioquia, Arauca, zuidelijk Bolívar, Caquetá, Cauca, Chocó, zuidelijk Córdoba, Guaviare, Magdalena Medio, Meta, Nariño, Norte de Santander, Putumayo, Tolima en de Pacifische regio Valle del Cauca. Een recent voorbeeld van het geweld in deze zin, zijn de aanvallen van het ELN binnen de regio Catatumbo (Norte de Santander) in januari 2025. Het bestaan van gewapend conflict in bovenstaande departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld.

Uit de voornoemde landeninformatie blijkt tevens dat het merendeel van de gewapende groepen hun grondgebied heeft kunnen uitbreiden. Het gaat opnieuw voornamelijk om plattelandszones in de hierboven vernoemde departementen en regio's. Daar waar een van de gewapende groepen een exclusieve invloed uitoefent, nemen zij bepaalde functies van de staat over en oefenen zij verregaande sociale controle uit. De plaatselijke bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Er vinden ook gewelddadige incidenten plaats zoals doelgerichte moorden, bedreigingen, ontvoeringen en verdwijningen, het gebruik van landmijnen en bloedbaden (massacres). Specifieke profielen die hierbij geïdентificeerd worden zijn sociale leiders, mensenrechtenactivisten en gedemobiliseerde FARCstrijders. Uit de geraadpleegde bronnen blijkt evenwel dat de deze toename van controle en het daarmee gepaard gaande geweld voornamelijk **doelgericht** is. Aldus heeft dit geen uitstaans met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Hoewel een aantal stedelijke gebieden of gemeentelijke hoofdsteden van bovenstaande departementen beïnvloed worden door bovengenoemd geweld, blijkt uit de beschikbare informatie niet dat er in de (groot)steden en overige regio's van Colombia sprake is van een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het geweld aldaar wordt voornamelijk gepleegd in het kader van illegale praktijken en criminele (economische) activiteiten, waaronder interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, ontvoeringen, drugshandel en afpersingen. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat ook de slachtoffers van dit type geweld geïdентificeerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Het CGVS erkent dat de situatie in Colombia problematisch is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie van de verzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. De Commissarisgeneraal beschikt echter over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Colombia een reëel risico lopen om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend

conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.”

Verzoeker brengt zelf geen informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie waarop voormelde analyse is gestoeld niet langer correct, dan wel actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal de verkeerde conclusies hieruit zou hebben getrokken. Aldus wordt deze analyse door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Colombia een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf januari tweeduizend zesentwintig door:

C. DIGNEF, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF